

Razmatranje: 31. prosina

Razmišljanje za meditaciju 31. prosinca. Predložene teme su: kraj godine, prilika za sažimanje; donijeti ono što jesmo Gospodinu; hvala, oprosti, pomози mi više.

- Kraj godine, prilika za sažimanje
- Donijeti ono što jesmo Gospodinu
- Hvala, oprosti, pomози mi više

.....

PROLOG Ivanovog evanđelja, koji čitamo na misi, je poput sažetka

Božića. Govori nam da dok neki ljudi primaju Sina Božjega i postaju posvojena djeca, drugi ga ignoriraju i ostaju u tami. Danas, posljednjeg dana u godini, želimo cijeli svoj život staviti pred ovo Dijete koje nam se rodilo, našeg Spasitelja. To je dobro vrijeme za razmišljanje, za inventuru i prije svega za zahvalu Bogu koji je odlučio biti uz nas u svakom trenutku.

Svaka godina koja prolazi približava nas nebu. Možemo zamoliti Duha Svetoga da nas prosvijetli kako bismo mogli sagledati ovo vrijeme koje je prošlo i koje nas približava Bogu. Uspjeli smo rasti, poput Isusa, „ *u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.*“ (Lk 2,52). Još jedna godina u kojoj Gospodin, na ovaj posljednji dan, želi svakome od nas reći ove riječi iz Evanđelja: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti!

Uđi u radost gospodara svoga!“ (Mt 25,21).

To je ono što bismo danas željeli: provesti svoje dane u Betlehemu, s Isusom, Marijom i Josipom, vidjeti svoje živote iz Božje perspektive; ući u Njegove osjećaje, Njegove misli i Njegovu volju, te tako ispuniti svoja srca beskrajnom zahvalnošću.

Želimo moći reći, riječima Evandjelja mise, da je „Riječ tijelom postala i prebivala među nama i vidjeli smo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine... Od punine njegove svi mi primismo milost na milost“ (Iv 1,14.16).

„RIJEČ je tijelom postala i nastanila se među nama“ (Iv 1,14). Želimo pristupiti jaslama kao što su to činili pastiri, sa srcima predanim čudu

pred njihovim očima: „Približimo se Bogu koji se približava, zastanimo da pogledamo jasllice, zamislimo Isusovo rođenje: svjetlo i mir, apsolutno siromaštvo i odbačenost. Uđimo u pravi Božić s pastirima, donesimo Isusu ono što jesmo, svoje marginalizacije, svoje neizliječene rane, svoje grijehe. Tako ćemo u Isusu okusiti pravi duh Božića: ljepotu biti ljubljen od Boga. S Marijom i Josipom ostanimo pred jaslama, pred Isusom koji se rađa kao kruh za moj život. Promatrajući njegovu poniznu i beskrajnu ljubav, jednostavno recimo hvala: hvala ti, jer si sve ovo učinio za mene“[1].

Poput pastira, i mi danas želimo u Betlehem donijeti sve što jesmo: sve što smo učinili i propustili učiniti u ovoj godini koja završava. Sigurno će biti mnogo dobrih stvari, a i onih koje nisu. Možda smo se malo približili Bogu, iako na način koji je teško izmjeriti. U svakom slučaju,

sigurni smo da „u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube“ (Rim 8,28). Zbog toga smo ispunjeni zahvalnošću. Bog se brinuo za nas; bio je s nama i pratio nas. *Te Deum laudamus*. Hvalimo te, Gospodine, iz dubine duše; zahvaljujemo ti jer si dobar. I svaki dan te blagoslivljamo. I hvalimo ime tvoje u vijeke vjekova. Amen.

.....

„HVALA ti, oprosti mi i pomози mi više.“ Možda nam ova kratka molitva, koju je blaženi Álvaro del Portillo znao ponavljati, danas može pomoći da vodimo naš intimni dijalog s Isusom. Sveti Augustin preporučio je stalni stav zahvalnosti kao najbolji način života: „Što bolje možemo imati u svojim srcima, govoriti ustima, pisati perima od ovih riječi: 'Hvala Bogu'? Nema ništa što se može kraće reći, čuti s većom

radošću, osjetiti s većim uzvišenjem ili učiniti s većom koristi.“[3]

„Danas je pravi dan da pristupimo tabernakulu, štalici, jaslicama, da zahvalimo. Prihvatimo dar koji je Isus, kako bismo tada mogli postati dar poput Isusa. Postati dar znači dati smisao životu i najbolji je način da promijenimo svijet: mi se mijenjamo, Crkva se mijenja, povijest se mijenja kada ne želimo mijenjati druge, već sebe, čineći svoj život darom“ [4]. Toliko darova od Boga, toliko milosti, toliko razloga da svoj život učinimo darom... i, nasuprot tome, u svojim životima vidimo i nedostatak uzajamnosti. Svoju zahvalnost možemo popratiti molbom za Božji oprost za trenutke kada nismo bili velikodušni ili za mnoge prigode kada smo jednostavno bili rastreseni. Dobro znamo da ako se ispunimo dobrim namjerama, nikada nam neće nedostajati njegove milosti, jer

„svima koji su ga primili, onima koji vjeruju u njegovo ime, dade vlast da postanu djeca Božja“ (Iv 1,12).

Dobar cilj za ovu novu godinu mogao bi biti dopustiti si da nam Bog više pomogne. Ne želimo stvari činiti sami. Možda je prošla godina svjedočila mnogim našim pokušajima oslanjanja isključivo na vlastite snage i otkrili smo da taj pristup ne funkcionira. "Hvala ti, oprosti mi, pomози mi!" Ove riječi izražavaju napetost postojanja usmjerenog na Boga, nekoga koga je dirnula najveća Ljubav i živi u potpunosti tom ljubavlju.[5] Uz pomoć Djevice Marije, naše Majke, ohrabreni smo tijekom ove nove godine da se sve više oslanjamo na milost njezina Sina.

[1] Franjo, Homilija, 24. prosinca 2016.

[2] Usp. Te Deum Hymn.

[3] Sv. Augustin, Poslanica 72.

[4] Franjo, Homilija, 24. prosinca 2019.

[5] Franjo, Pismo u povodu beatifikacije Álvara del Portilla, 16. lipnja 2014.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-31-
prosinca/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-31-prosinca/) (14.03.2026.)